

Universitätsbibliothek Paderborn

Gnoti Seautón, Sive Arnoldi Geulincs Ethica

Geulincx, Arnold

Lugd. Batav., MDCLXXV

§. 3. Virtus *Æquabilis*, id est Virtutes omnes inter se sunt *Æquales*, nulla est alia major minorve.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48728](#)

S. 3. Virtus Æquabilis, id est Virtutes omnes inter se sunt Æquales, nulla est alia major minorve.

Paradoxum ingens populo, quasi (in-
quiunt) non majoris Virtutis sit pa-
trem servare, quam servum; rempubli-
cam à servitute vindicare, quam civem
unum: sed errant hic iterum propter con-
fusionem eandem, nempe Virtutis Offi-
cium cum Virtute confundunt: majus
ergo Officium esse diximus patrem ser-
vare, quam servum &c. Majorem Virtu-
tem pernegamus: majora sunt ista, quam
hæc Officia, ideo quia magis urgent, &
posito casu, quo alterum deferendum sit,
potius hoc quam illud deferendum erit:
Veluti si naufragio facto pater simulac cum
servo cum aquis & morte lucentur, unus
vero tantum eripi & salvare possit; quis
dubitet servum deserere, patrem salvare?

Etiam si vero Officia Virtutis alia quæ-
dam majora urgentioraque sunt aliis, alia
tamen Virtus alia Virtute non major: si
enim hoc foret, minor Virtus non Virtus,
sed vitium esset: incumbit enim nobis fa-
cere quam optime possumus (nemo id ne-
gat, nisi qui se à lumine naturæ manifestè
aver-

avertit) Si ergo quid minus fecerimus, in
vitio erimus. Res est manifesta: pater
sit in periculo, atque servus (ut jam pone-
bamus) si patrem salvare major, servum
minor Virtus sit; erit ergo haec Virtus ve-
rissimum scelus. Nam servare servum,
patrem deserere nemini non scelestum at-
que nefarium videbitur: hoc vero quam
absonum Virtutem aliquando vitium fieri
concedere; pari pacto concedere lucem
aliquando esse tenebras, calorem frigus.

Officium vero Virtutis aliquando à
vitio informari, imo sæpius ita fieri, nil
mirum videri debet nobis, §. i. id jam lu-
culenter edoctis. Cum ergo etiam exem-
pli ante-posito patrem salvas & servum
deseris, non majorem Virtutem amplecte-
ris, sed scelus relinquis: sin contra servum
liberas, patrem deseris, jam quidem mino-
ris Virtutis Officio defungeris, sed Officio
informi, à Virtute vacuo, & scelere pleno.
Ita ut loco Virtutis minoris scelus committas.

Et certe non potest esse dubium ali-
quod de æquabilitate Virtutum, bene per-
pendenti, nihil juris in Virtutem esse for-
tunæ: si enim alia Virtus aliâ Virtute ma-
jor sit, à fortuna pendeat necessum est:
optimus ne sim an paulo deterior; mihi
enim occasio est servum salvandi, patris
non

non item (hic enim in periculo nullo ver-
satur) tibi occasio salvandi patrem , libe-
randi rempublicam , quod mihi privato
non licet : tu ergo casu , fortuna , occasione
melior eris me : non ergo per Virtutem
melior eris ; non ergo me melior eris (Vir-
tus enim sola est, quæ & bonum & melio-
rem , & quicquid hic gradus est , efficere
potest , fortuna hic nihil valet) vides ergo
quam absurdâ sint hæc , quæ sequuntur ,
nempe me melior eris , sed nulla tua Vir-
tute: adeoque & melior eris & non me-
lior, quod pugnat.

Est vero hæc persuasio , qua popu-
lus persuasum habet Virtutes alias esse ma-
iores alias minores , quam perniciosissima.
Hinc enim incipiunt Virtutem cum bonis
fortunæ æstimare , quâ persuasione con-
firmatâ , jam tota Virtus profligata est, in-
cipiuntque nobis magis probi videri , qui
magis fortunati sunt. Hoc est totam Vir-
tutis Rationem evertere : sive igitur pa-
triam liberet vir bonus, sive domi suæ cum
amicis suis urbanus sit & facetus , æquè
bonus est : majus quidem illud & *gravius*
Officium quam hoc. Non etiam major
Virtus, utpote cuius tota essentia atque na-
tura in hoc uno absolvitur , efficaciter
volo id unum facere , quod jubet Ratio.

Virtus

Virtus est amor Rationis : Sive jam Rationem amo in hoc aut in alio Officio manet mea Virtus amor Rationis ; & licet patrem salvum faciam , licet servum, licet patriam liberem , aut quodcunque fungar Officio, fungor semper ex amore Rationis, qui cum in uno Officio non major est quam in altero , Virtus etiam in uno non major est , quam in altero. Virtus etiam est propositum faciendi quod jubet Ratio sive jam in hoc , sive in alio quodam versus Officio , propositum meum majus esse non potest , sed propositum manet.

§. 4. Virtus Una.

Hoc axioma complectitur duos præcedentes : nam si Virtus Una sit atque simplex , necessum etiam individuum esse , nam dividi non potest , quod unum est. Potest tamen individuum esse , quod non est unum : si nempe omnes ejus partes seu particulares Virtutes ita inter se arcte cohærerent , ut divelli à se invicem , distrahique non possent , quæ & Stoicorum mens fuisse videtur : quorum hoc scitum est Virtutes omnes catenæ in morem conexas esse , alteram ideo sine alterâ non acquiri , qui vero unam adeptus sit , ei nec cæteras